

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Provazníkové a soudkyň JUDr. Dany Kostkové a Mileny Tatičkové v právní věci žalobkyně A ■■■ M ■■■, nar. ■■■, bytem ■■■, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem v Praze 5, Kořenského 15, proti žalovanému F ■■■ M ■■■, nar. ■■■, bytem ■■■, zast. K ■■■ H ■■■, bytem ■■■ jako obecným zmocněncem, o výživné, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 17. dubna 2008, č. j. 4C 31/2008 – 46,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se **m ě n í** tak, že rozsudek pro uznání se **n e v y d á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala, aby výživné stanovené žalovanému na žalobkyni naposledy rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. dubna 1990, sp. zn. 7C 53/90, bylo počínaje dnem podání žaloby zvýšeno na částku 7 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám žalobkyně. Žalobu zdůvodnila zejména tím, že je studentkou 3. ročníku Euroškoly Praha, střední odborné školy, s.r.o., se sídlem Praha 9 a že v souvislosti se studiem jí vznikají náklady ve výši cca 3 000 Kč ročně za učebnice a další pomůcky, že platí školné v částce 1 650 Kč měsíčně, dále, že matka žalobkyně v souvislosti se studiem pořídila žalobkyni počítač, antivirový program, tiskárnu a hradí z důvodů potřeb do školy stálé připojení na internet ve výši 700 Kč měsíčně. Uvedla, že žije ve společné domácnosti s JUDr. J ■■■ M ■■■, která zajišťuje veškeré její potřeby. Žalobkyně se svou matkou užívají družstevní byt 3 + 1 s příslušenstvím v ■■■. O poměrech žalovaného uvedla, že je ženatý s MUDr. R ■■■ M ■■■, bydlí v rodinném domě, má středoškolské vzdělání a v roce 2006 nabyl určité finanční prostředky z titulu dědění po svém otci F ■■■ M ■■■. Žalovaný žalobkyni při osobní schůzce sdělil, že pracuje jako prodavač v obchodě a dle zjištění žalobkyně je žalovaný stále veden jako podnikatel, výši jeho příjmu z podnikání nezná.

Dne 28.2.2008 byla žalovanému doručena výzva k vyjádření učiněná podle ustanovení § 114b o.s.ř. a na tuto výzvu žalovaný reagoval až vyjádřením ze dne 3.4.2008, které došlo okresnímu soudu dne 8.4.2008. Tricetidenní lhůta k vyjádření uplynula dne 31.3.2008. Vzhledem k tomu, že žalovaný, ač byl řádně poučen, se nevyjádřil včas na výzvu soudu učiněnou podle § 114b o.s.ř. a ani ve stanovené lhůtě nesdělil, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se ve smyslu odstavce 5 tohoto ustanovení za to, že předmětný nárok žalovaný uznává. Za této situace rozhodl soud prvního stupně za použití § 153a odst. 3 o.s.ř. ve věci rozsudkem pro uznání, kterým žalobě v celém rozsahu vyhověl.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolání s odůvodněním, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Uvedl, že z osobních důvodů požádal soud o prodloužení lhůty k vyjádření, a to telefonicky, když se mu nepodařilo kontaktovat soudce Mgr. Petra Šimka a vedoucí kanceláře mu bylo sděleno, že prodloužení lhůty o cca týden se soudcem vyřídí. Má za to, že rozsudkem pro uznání byly porušeny dobré mravy, neboť v době, kdy soud pomocí fikce rozhodoval o tom, že nároky žalobkyně uznává, byly již soudu známy námitky žalovaného i objektivní skutečnosti, z nichž je naprosto zřejmé, že nároky žalobkyně žalovaný nemůže akceptovat. Poukazoval na to, že rozsudek není vykonatelný, neboť exekučně lze strhávat takovou částku, aby žalovanému bylo zachováno alespoň existenční minimum. Domáhal se proto rozhodnutí odvolacího soudu tak, že se napadený rozsudek zrušuje.

Žalobkyně navrhovala, aby odvolací soud odvolání žalovaného posoudil jako nedůvodné, a aby napadený rozsudek jako správný potvrdil.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací soud po zjištění, že odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně bylo podáno ve lhůtě uvedené v § 204 odst. 1 o.s.ř., přezkoumal napadený rozsudek pro uznání, jakož i řízení jemu předcházející, podle § 212 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání je podáno z důvodu uvedeného v § 205b o.s.ř., a to že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání a odvolání je důvodné, i když z jiných, než výslovně tvrzených důvodů odvolatelem.

Ze žalobních tvrzení vyplývá, že žalobkyně tvrdí, že studuje, že má v souvislosti se studiem náklady a jaké, dále tvrdí skutečnosti, týkající se poměrů žalovaného, avšak žaloba postrádá skutková tvrzení o poměrech matky žalobkyně, která má nepochybně rovněž vyživovací povinnost k žalobkyni. Pro posouzení výše výživného je třeba tvrdit a prokazovat možnosti a schopnosti a majetkové poměry obou povinných rodičů. Tyto rozhodné skutečnosti týkající se matky žalobkyně, však žalobkyně v žalobě vůbec neuvádí.

Podle ustanovení § 114b odst. 1 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, může předseda senátu s výjimkou věcí, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2 o.s.ř.), a věcí uvedených v § 118b a 120 odst. 2 o.s.ř., místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a/ o.s.ř. nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuznává, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení. K podání vyjádření určí lhůtu, která nesmí být kratší, než třicet dnů od doručení usnesení.

Podle odstavce 5 tohoto ustanovení jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký

vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu v žalobě uplatňován uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3 o.s.ř.) musí být poučen.

Pokud žalovaný v odvolání namítá, že z osobních důvodů požádal okresní soud o prodloužení lhůty k vyjádření, odvolací soud tuto námitku neshledal důvodnou, neboť odvolatel ničím své tvrzení neprokázal.

Odvolací soud vycházel z toho, že nelze přehlédnout, že fikce uznání nároku podle § 114b odst. 5 o.s.ř. nastává pouze a jen tehdy, jestliže pro vydání usnesení o výzvě podle § 114b odst. 1 o.s.ř. byly splněny všechny zákonné podmínky. Citované ustanovení zná také předpoklady negativní, mezi které patří, že nejde o věc, ve které nelze ve smyslu § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř. uzavřít a schválit smír.

Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. O smír se má soud vždy pokusit.

Podle 2 odstavce tohoto ustanovení soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení.

Podle názoru odvolacího soudu tuto podmínku však nelze posuzovat formálně, tak jak učinil okresní soud, tedy, že ve věci žaloby o výživném lze uzavřít a schválit soudní smír, ale je nutné vyhodnotit, zda by na základě žalobních tvrzení uzavřený smír soud schválil, tedy zda by tento smír nebyl v rozporu v právními předpisy. Odvolací soud dospěl k závěru, že na základě žalobních tvrzení by smír uzavřený mezi účastníky nebylo možné schválit, neboť takový smír by byl v rozporu s ustanovením § 85 odst. 2 zákona o rodině, podle něhož oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů. Pokud v žalobě chybí skutková tvrzení o poměrech matky žalobkyně, nelze posoudit otázku výše výživného.

Z uvedených důvodů odvolací soud dospěl k závěru, že o věci samé bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání vydaným podle ustanovení § 153a odst. 3 o.s.ř., ačkoli šlo o věc, v níž nebylo možno schválit smír. Nebyly proto splněny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání podle ustanovení § 153a odst. 3 o.s.ř. a odvolací soud proto změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že se rozsudek pro uznání nevydává.

O nákladech řízení včetně nákladů odvolacích odvolací soud nerozhodoval, neboť o nich bude rozhodnuto až v rozhodnutí ve věci samé (§ 224 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Benešově.

V Praze dne 11. září 2008

JUDr. Věra Provazníková
předsedkyně senátu